

- **Як побудувати стосунки з дитиною?**
- **Що робити, коли дитина не слухається?**
- **Чи можна виправити стосунки, якщо вони зовсім зайшли в глухий кут?**

Батьківські радощі та тривоги

- + *Дитячі почуття, хвилювання, справи варті нашої пильної уваги. Дитинство – це не підготовка до життя, дитинство – це життя.
- + *Коли дитина розмовляє з нами, вона сподівається на те, що її уважно вислухають, зрозуміють, підтримають.
- + *Діти народжуються з любові і для любові!

І тому не варто

- ❖ чекати, що діти здійснять наші мрії. Вони мають свої власні мрії. Допоможемо нашим дітям здійснити їх.
- ❖ заради дитини нехтувати своїм особистим життям, коханням, роботою. Дітям ці жертви не підуть на користь.
- ❖ випробовувати чесність дитини. Так ми можемо спровокувати брехню.
- ❖ захищати дитину від життєвих обставин та наслідків її поведінки, бо діти навчаються на власному досвіді.
- ❖ скупитися на ласку: поцілунки, обійми, лагідне слово. Це потрібно і нам, і дитині.
- ❖ займатися вихованням, коли ми роздратовані, втомлені, погано себе почуваємо.

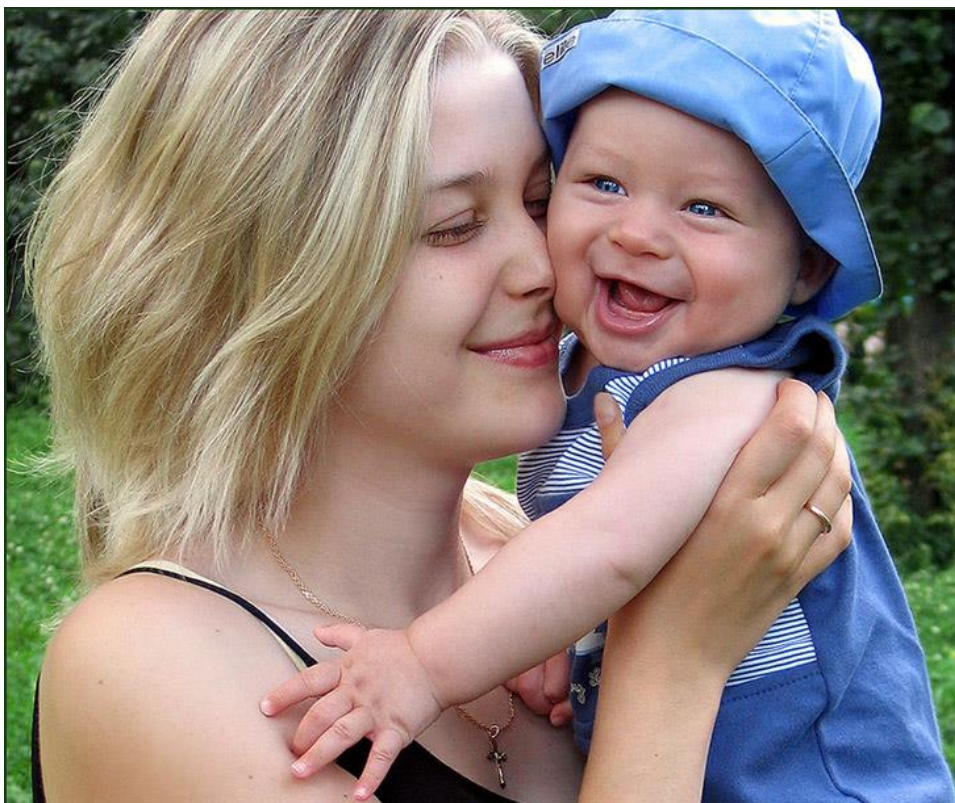
Варто зупинитися, відпочити, а потім... згадати, що діти народжуються з любові і для любові!

Поради молодим матусям

Якби я заново виховувала дитину:

- Я б використовувала палець на те, щоб ним малювати, а не забороняти.
- Менше б виправляла, а більше спілкувалася.
- Замість того, щоб дивитись на годинник, я б дивилась на дитину.
- Може, я б менше знала, зате більше могла б показати свою любов.
- Ми б більше мандрували, пускали б повітряні змії.
- Я б перестала грати в серйозну дорослу, і почала б серйозно бавитись.
- Пробігла б багато полів і оглянула тисячі зірок.
- Я б більше пригортала дитину, замість того, щоб її смикати.
- Я б менше опиралась, а більше б підтримувала сама.
- Будувала б почуття власної самооцінки, а вже потім пильнувала б хату.
- Я б менше вчила про любов до влади, а більше – про владу любові

ПАМ`ЯТКА ДЛЯ БАТЬКІВ

НЕ МОЖНА!

- Думати, що ваша дитина найкраща та найздібніша. Вона не краща і не більш здібна ніж у когось іншого. Вона – інша.
- Ставтесь до дитини так , як до «ощадбанку», куди батьки «вкладають» свою любов і турботу, щоб потім отримати її з відсотками.
- Чекати від дитини вдячності за те, що ви її народили. Вона про це вас не просила.
- Використовувати дитину, як засіб досягнення своїх (нехай і гідних – але ж своїх) цілей.
- Покладати надію на те, що дитина обов`язково прийме ваші погляди на життя («вони ж генетично передаються!»).
- Ставитися до дитини, як до людини, яку батьки «ліпили», як їм заманеться.
- Всю відповідальність за виховання покладати на вчителів чи бабусь або на «методичні поради».

ПОТРІБНО!

- Сприймати дитину такою, якою вона є, щоб у будь-яку хвилину вона була впевнена в вашій любові.
- Намагатися зрозуміти, про що думає, до чого прагне, чому її поведінка є такою, а не іншою.
- Підтримувати в дитині переконання, що вона здатна на все, якщо сама буде впевненою в своїх силах і намагатиметься активно діяти. Особливо це потрібно, якщо дитина від природи сором'язлива і не прагне бути лідером.
- Не намагатися «формувати» дитину, а жити з нею одним спільним життям, бачити в ній особистість, а не «об'єкт виховання». Вислухати її точку зору на події і ненав'язливо висловлювати своє ставлення до цього.
- Частіше (але без «перебору») згадуйте, якими ви були у цей вік. Але не нав'язуйте свої погляди – часи змінилися і життя стало зовсім іншим.
- Пам'ятайте, що вашу дитину навчають не ваші слова, а ваш особистий приклад, ваша поведінка, душевна доброта.
- Зверніть увагу на те, що дитина завжди поважає відвертість, але не переносить блюзнірства і неповаги до себе.

